

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 105 (228) від 18 листопада 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Трускавецькі депутати не присягнули служити громаді

Під час I сесії Трускавецької міської ради, яка відбулася 16 листопада, присягу склав тільки новий міський голова Трускавця, він же отримав і благословення священника, натомість депутати присягу так і не склали. Наскільки це вплине на легітимність їхніх рішень, проголосованих в цей день (робоча група по підготовці другого пленарного засідання сесії, секретаріат, лічильна комісія, редакційна комісія), важко сказати, але те, що ніхто з присутніх нових депутатів не згадав, що має присягнути на вірність трускавецькій громаді, не можна вважати випадковим явищем.

Втім, можливо депутати виправлять цю помилку на II пленарному засіданні сесії ТМР, яке заплановане на четвер, 25 листопада, правда, ще невідомо де саме. Можливо, відбудеться воно знову в «Златі».

Борислав страйкує

У вівторок, 16 листопада, були зачинені двері більшості крамниць Борислава – місцеві підприємці приєдналися до всеукраїнської акції протесту, повідомляє наше джерело в цьому місті. А тим часом центральна влада пішла на «уступку», обіцяючи найбільш неприйнятні положення нового кодексу ввести в дію не з 1 січня наступного року, а з 1 квітня 2011.

Не менш неприємним сюрпризом є те, що готується новий, ще більш одіозний документ – Трудовий кодекс, який ущемлюватиме права найманих працівників.

Храмове свято в Стебнику

В православній церкві святого Михаїла в м. Стебнику, що належить до УПЦ КП та настоятелем якої є о. Михайло Комарницький, в найближчу неділю, 21 листопада – храмове свято.

Церква «на Скренті» є переобладнаною з овочевого магазину після того, як УГКЦ в Стебнику в кінці 80-х років ХХ століття по праву повернула собі єдину на той час і головну по сьогодні церкву Різдва Пресвятої Богородиці. Її настоятелем став світлої пам'яті о. Петро Герилук-Купчинський. А тодішній православний священник, який служив у місті калійників ще в радянські часи, отець Михайло, звернувся до влади з проханням віддати православній громаді приміщення колишнього костелу по вулиці Трускавецькій. Стараннями громади занедбана споруда, яка після війни служила як овочевий магазин, була переобладнана під храм і тепер в Стебнику продовжує діяти повноцінна парафія УПЦ КП.

В Колпці нема комуністів, а в Сільці аж зашкалює від соціалістів

Під час виборів, що відбулися 31 жовтня, в Колпці, що належить Стебнику, жоден мешканець не проголосував за Комуністичну партію України, повідомляє часопис «Тустань». Натомість у сусідньому Сільці понад сотня місцевих мешканців проголосувала за Соціалістичну партію України. Мабуть, не тому, що так вірить Олександрові Морозу, а через активну агітацію місцевого соціаліста Романа Проця. Але навіть це не допомогло йому вдруге стати депутатом Стебницької міської ради.

Власна інформація

Не просять, але потребують

Часто на вокзалах чи інших людних місцях підходять до нас незнайомі особи і прохають про милостиню. І незалежно від того, чи це цигани, чи росіяни або українці, чи це люди старшого віку чи не дуже, ставлення до них не надто приязне. «Погорільці», «потрібні кошти на операцію», «ми самі не місцеві», «допоможіть, хто чим може» стали невід'ємним атрибутом нашого суспільства. Не будемо тут аналізувати, як діяти в таких випадках, давати якісь гроші, якщо так, то яку суму, чи ж промовчати або ж голосно обуритися набридливими прохачами. Бо серед цих людей дійсно є такі, які зловживають довір'ям, а є і ті, хто допомоги дійсно потребує.

Про милостиню як спосіб солідарності людей знали ще стародавні люди, про неї багато пише в священних книгах основних релігій – Торі (П'ятикнижжя Мойсееве), Корані (в різних сурах), в Новому Завіті. Вміти поділитися з іншим зі свого надлишку або навіть зі своєї нестачі – це не героїзм, а радше відрух людяності, хвиливе очищення із зачерствілості серця та душі. А вміти самому зауважити потребу інших, коли ці інші мовчать – це вже дещо вища ступінь милосердя, яке маємо плекати в наших душах.

Діти не винні, що їх залишили рідні батьки на поталу цьому жорстокому світові. Діти не винні, що вони народилися інвалідами, а батьки очікували здорових, гарних, рум'янощокх та веселих дітлахів. Таких дітей-

інвалідів окремі батьки віддали державі – опікуйся ти, а як держава опікується, краще не знати. Особливо як опікується дітьми. І не йде мова про якісь знущання, а радше про мізерне фінансування та часто відсутність сімейного затишку та тепла. Це не стосується всіх інтернатів, та все ж... Мама в людини одна, які і сім'я, в якій виховуємося, з джерел якої черпаємо свої знання, в якій формуємося, виростаємо, щоб колись вилетіти із цього гніздечка та звити своє власне кубельце з відкритою коханою особою.

Діти в школах-інтернатах формально забезпечені, держава гарантує їм найнеобхідніше. Ці дітки не ходять і не просять, не стукають в наші двері, не тиняються босоногі по вокзалах чи базарах, вони часто є поза межею нашого сприйняття та й поза нашим реальним світом. Ми з ними не перетинаємося, в нас своє життя, в них – своє. Вони мовчать, але нам би варто зрозуміти мову їхнього серця – хоча б інколи вони хотіли сімейного затишку, тепла, родинного свята. І одним з таких моментів, коли для цих дітей, дітей зі шкіл-інтернатів, є можливість відчути наше тепло, є День Святого Миколая. Вони готуються до цього дня набагато ретельніше, ніж їхні однолітки з «нормальних» родин, тобто таких як ми з вами. Вони пишуть листи до Святого Миколая і очікують чуда, що їхні мрії здійсняться, що вони зможуть отримати від цього святого те, чого держава їм не може гарантувати та не дасть – скейт, велосипед, нову ляльку чи м'яку іграшку, книжку з кольоровими малюнками, нові кросівки, новий шарф чи хоча б мобільний телефон-іграшку, бо на справжній вони мусять заробити вже після закінчення інтернату, в дорослому житті. Дитинство в цих діток не таке кольорове та веселе, як в наших дітей, але вони не набридають нам своїми проханнями, вони вірять, що якщо люди навколо їх не люблять, якщо мама кинула їх напризволяще, то хоча б Святий Миколай їх вислухає та виконає їхні скромні бажання.

В сусідньому з нами місті Бориславі є кілька дитячих шкіл-інтернатів. Є інтернат і в Дрогобичі, в інших населених пунктах регіону. Мої друзі ось уже кілька років поспіль допомагають близько трьох десяткам вихованців інтернату «Оріана» в Бориславі. Ніколи не бракувало добрих людей, щоб здійснити мрію маленьких дітей на Свято Миколая. Хочеться вірити, що не забракне їх і тепер. Сума, яка потрібна для того, щоб втілити дитячу мрію в життя, невелика – менше п'яти тисяч гривень. Для когось це – копійки. Речі та книги, які діти попросили в Святого Миколая, будуть подаровані цим діткам, ми віримо в це. Віримо і сподіваємося, що Ви долучитеся до цієї акції допомоги дітям з інтернату «Оріана» в Бориславі. Контактний телефон – 067 86 26 116 (Андрій) або ж контактні телефони редакції «Трускавецького вісника».

Навіть 10 чи 20 Ваших гривень будуть потрібні для цих дітей. Допомогати їм варто не тільки на Свято Миколая, а значно частіше. Зауважмо тих, хто очікує допомоги непомітно, в стороні, мовчки, зі сльозинкою на оченятах та надією в маленькому серденьку. Відкриймо своє серце на потребу дітей зі школи-інтернату, поділімося з ними хоча б крихтами. Бо хто дає, не очікуючи віддачі, той позичає Богові, а вже Бог сам віддячить таким людям сторицею.

Володимир Ключак, 097 38 36 112

Пізнаємо їх за плодами їхніми

12 листопада відбулася інавгурація новообраного міського голови Борислава Володимира Фірмана, розпочала роботу сесія бориславської міської ради VI демократичного скликання. Об 11.00 розпочалася інавгурація дрогобицького міського голови Олексія Радзівеського. Серед поважних гостей на інавгурації були присутні голова ЛОДА Василь Горбаль та лідер НДП Людмила Супрун (О.

Радзівеський балотувався на мера від НДП).

Інавгурація новообраного стебницького мера Василя Пещоха, якого висунув Народний Рух України, відбулася у вівторок, 16 листопада (у цей же день у Трускавці проходила інавгурація „новоспеченого” трускавецького міського голови Руслана Козира), в приміщенні Народного дому. Урочисту частину промови розпочала голова Стебницької міської виборчої комісії Лілія Білинська, яка оголосила I-у сесію стебницької міської ради VI-о демократичного скликання відкритою. Першим п. Василя привітало місцеве духовенство, благословивши його нелегку місію на посаді мера: скоординувати роботу депутатського корпусу та міськвиконкому на користь громади міста, аби, згідно пропагорованої ним програми, принести найбільше користі стебничанам та суттєво поповнювати „куций” міський бюджет.

Згодом п. Лілія зачитала прізвища 36-и новообраних депутатів, які увійшли до складу стебницької міської ради VI-о демократичного скликання, які дружно проголосували за звільнення з посади Стебницького міського голови Романа Калача у зв'язку із закінченням терміну його повноважень. Після передачі естафети мера слово було надано Василю Федоровичу, котрий подякував Роману Степановичу за роботу на посаді Стебницького міського голови і представив поважних гостей, серед яких були новообрані депутати

дрогобицької міської ради та міський голова Дрогобича Олексій Радзівеський, заступник голови Дрогобицької районної ради Ростислав Стецівка та голова Львівської обласної організації НРУ Андрій Корнат, інші високоповажані гості. Після прийняття урочистої присяги слово було надане дрогобицькому міському голові Олексію Радзівеському.

У своїй привітальній промові Олексій Васильович наголосив, що новообрані стебницька міська рада на чолі з мером Василем Федоровичем та депутатський корпус відкривають нову сторінку в історії розвитку Стебника. І слід робити усе можливе, аби вона була заповнена добрими справами.

- Наболілі питання ми будемо вирішувати спільно, разом, у відповідності з нашими можливостями – справедливо, як для мешканців Стебника, так і для дрогобичан, - запевнив дрогобицький мер. - Адже ми – одна громада. І хоча у депутатському корпусі є представники різних політичних сил, проте всі вони покликані служити інтересам громади. Сподіваюсь, вони про це пам'ятатимуть і уникатимуть спокуси переводити роботу міської ради в політичне русло. Хотілося, щоб між депутатами дрогобицької та стебницької міських рад завжди панувала атмосфера толерантних відносин та поваги одне до одного.

Приєднуючись до слів п. Радзівеського, голова дрогобицької районної ради Леонід Литвин побажав новообраному меру успішно завершити такий непростий 2010-й рік, виважено та розумно прийняти бюджет на 2011-й рік, знайти порозуміння з керівництвом дрогобицької міської ради та депутатським корпусом. Побажав також, аби єдність, підтримка і добре слово супроводжували Василя Федоровича протягом усієї його каденції.

Андрій Корнат у своєму зверненні до стебничан відзначив, що добробут у хаті залежить не тільки від господаря, а від усієї громади.

- То ж давайте вирішувати проблеми міста калійників усією громадськістю та разом боротися за нашу національну ідею,- закликав присутніх лідер НРУ.

Василь Федорович у своїй промові подякував стебничанам за довіру, запевнивши, що зробить усе можливе, аби вони не розчарувались у своєму виборі.

- Ті завдання, які стоять переді мною та депутатським корпусом, є очевидні і зрозумілі: починаючи від наведення ладу з дорогами і закінчуючи благоустроєм нашої території. Гадаю, що я обов'язково знайду спільну мову з громадськістю та депутатським корпусом і ми разом будемо працювати задля добробуту нашого міста, завершив свою промову стебницький міський голова.

Ну що ж, «Пізнаємо їх за плодами їхніми», - каже Біблія. І вже найближчим часом громада Стебника зможе дати справедливую оцінку результатам діяльності новообраного місцевого самоврядування.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Сендак проти Говірка?

Голова Дрогобицької районної державної адміністрації Михайло Сендак спростував інформацію щодо звільнення головного архітектора РДА А. Гребенюка, що її 12 листопада озвучив депутат Львівської обласної ради від ВО «Свобода» Володимир Говірко.

«Те, що Говірко говорить – я думаю, що це діагноз, напевне, в людини, котра говорить такі речі», - сказав Сендак у телефонному коментарі для ZAXID.NET 16 листопада.

«Головний архітектор Гребенюк мав заслуховуватися на колегії 18 жовтня 2010 року, тому що він завалив роботу. На колегію він не з'явився, нікого не попередив, за день чи за два перед тим ліг в лікарню, забрав печатку і закриття кабінет. Питання на колегії не розглядалося в зв'язку з відсутністю документації, бо він не передав її своєму заступнику», - розповів голова Дрогобицької РДА.

Михайло Сендак також повідомив, що печатка і ключі від кабінету досі знаходяться у головного архітектора РДА, і замкові серцевини у дверях його кабінету було змінено через те, що Гребенюк залишив свій кабінет відчиненим, у зв'язку з чим звідти могли винести документи. Окрім того, він наголосив, що Гребенюка не звільнено із займаної посади.

Голова Дрогобицької РДА також сказав, що, наскільки йому відомо, нині Гребенюк знаходиться в лікарні в Трускавці.

«В лікарню його поклав якраз пан Говірко, бо він є здоровий. Я звернувся до головного лікаря, начальника головного управління Львівської області, пана Федоренка, щоб комісія перевірила і визначила хворобу пана Гребенюка», - повідомив він.

«Чому Говірко захищає Гребенюка? Тому що вони тут робили махінації із землею. Зараз є ряд кримінальних справ – особливо в таких селах, як Модричі і Станіля. І, можливо, Говірко не все ще закінчив, і йому потрібний якраз оцей головний архітектор», - припустив голова Дрогобицької РДА.

Сендак також повідомив, що Володимир Говірко приніс йому хабара «у вигляді земельного акту», для того, щоб це питання зам'яти. «Він мені приніс того хабара, щоб я йому підписав одну із ділянок в селі Станіля. Я сказав, що не буду цього робити – тому Говірко і побіг до преси захищатися», - зазначив він.

Щодо зустрічі між ним та депутатом ВО «Свобода», про яку 12 листопада розповів Володимир Говірко, голова РДА зазначив: «Він прийшов і сказав: «Це – моя людина, повинна мені закінчити там земельні питання, і я готовий розрахуватися за те, щоб ви його не звільняли». Я йому сказав – пане Говірко, нехай він на колегії відчитається і надасть документи для перевірки юстиції. Якщо він нормально виконує свої обов'язки, то яка мені різниця, хто буде головним архітектором? Але ж він провалив роботу і втік в лікарню! Якщо колегія висловить йому недовіру, то це теж реально, тому що негідників, нероб і аферистів, які дерібанять землю і людське майно, я не збираюся тримати на роботі».

За словами голови Дрогобицької РДА, неправдою є і повідомлення Говірка про те, що його викликали на співбесіду у прокуратуру. «Говірко бреше. Про це можна спитати в районного прокурора пана Соболя або його заступника, чи хтось до мене звертався по даному питанню, і чи я давав якусь відмову. Це з його сторони повна афера, але, видно, він звик тим займатися», - сказав він.

Також Михайло Сендак наголосив, що не відповідає дійсності і інформація, згідно з якою він загалом звільняє усіх, «кого тільки можна звільнити».

«Я працюю головою адміністрації з 7 листопада 2009 року, і до сьогодні звільнено лише заступників – згідно зі статтею 10 Закону про місцеві державні адміністрації. Так є по всій Україні. Звільнено провідного спеціаліста сектору з питань внутрішньої політики, зв'язків з громадськими організаціями та засобами масової інформації апарату райдержадміністрації в порядку переведення в службу в справах дітей райдержадміністрації. Далі – звільнено водія райдержадміністрації, тому що немає автомобіля. І звільнено керівника відділу культури у зв'язку з досягненням граничного віку для перебування на державній службі – згідно з Законом про державну службу. Ось і всі звільнення, які відбулися за мою каденцію», - наголосив він.

Нагадаємо, що 12 листопада депутат Львівської обласної ради від ВО «Свобода» Володимир Говірко повідомив ZAXID.NET про те, що голова Дрогобицької районної держадміністрації Михайло Сендак звільняє з РДА «усіх, кого можна звільнити», зокрема вказавши на головного архітектора райдержадміністрації А. Гребенюка.

www.zaxid.net

Чи допоможе Олексієві Радзівському “Капітал” Маркса?

Минулої п'ятниці, 12 листопада, дрогобицький міський голова Олексій Радзівський і депутати Дрогобицької міської ради прийняли присягу. Щоправда, дехто з народних обранців на сесію не з'явився, так що присягати на вірність електорату їм ще доведеться. До закінчення повноважень нової влади залишилося 1460 днів і ночей.

Про важливість Дрогобича для Києва і Львова свідчить той факт, що привітати Олексія Радзівського з обранням приїхали Людмила Супрун, лідер Народно-демократичної партії, від якої нинішній керівник ратуші балотувався на міського голову, і голова Львівської обласної державної адміністрації Василь Горбаль, який передав переможцю перегонів вітання від Прем'єр-міністра України Миколи Азарова.

Очевидно, регіонали таки боротимуться за Радзівського, бо Дрогобич в їхніх планах є стратегічним містом. Та й сам Олексій Васильович не відмовлятиметься від їхньої допомоги, бо місту потрібні гроші для розв'язання проблем, а без Львова і Києва цього не зробиш.

Не відпускати далеко від себе Радзівського і Людмила Супрун, адже Народно-демократична партія не може похвалитися своїм багаточисельним представництвом у місцевих радах. На наших теренах ще лише міський голова Бродів обраний від НДП. Людмила Супрун пообіцяла, що незабаром під патронатом партії будуть представлені програми, реалізація яких дозволить дрогобичанам споживати чисту воду і їсти дешевий хліб. Також Людмила Супрун подарувала Олексієві Радзівському велетенський рушник, вишитий черкаськими майстринями на полотні столітньої давності, а іменинникові депутату Андрієві Янівю - золоту підкову. Наскільки вона справді золота, залишилося таємницею.

Знаючи дипломатичні нахили Олексія Радзівського, слід сподіватися, що він довгий час виходитиме сухим із води, маневруючи між Партією регіонів і Народно-демократичною партією й роблячи все на благо Дрогобича і Стебника. Але він як мисливець добре розуміє вовчу хватку регіоналів, які так просто не відпустять його у вільне плавання, вимагаючи преференцій за допомогу, яку й так мають надавати, якби її чільні діячі мали би державницьке мислення. Неважко уявити, хто в цьому двобої стане переможцем, але від цього років через два, якщо не швидше, почнуть явно втрачати дрогобичани і стебничани.

Взагалі історія того, чому Олексій Радзівський вийшов із Партії регіонів, фактично був підтриманий “Сильною Україною”, а йшов від Народно-демократичної партії, - оповита великою таємницею. Нинішній переможець обіцяв розкрити її в ексклюзивному інтерв'ю нашій газеті після виборів. Що ж, дамо йому наразі можливість оговтатись від перемоги і підібрати кадри, а потім...

Вітали Олексія Радзівського і новообраних дрогобицьких депутатів і поважні гості. Зокрема, Павло Якубенко, голова Наглядової ради ЗАТ “Трускавецькурорт”, який знається з Олексієм Радзівським уже понад тридцять років, розкрив одну його “страшну” таємницю. З'ясувалося, що Олексій Васильович

“назубок” знає “Капітал” Карла Маркса. Щоправда, Пал Палич, як його називають друзі, не уточнив, чи так само Олексій Радзівєвський знайомий з творчістю Володимира Леніна, але навряд чи цей ідеологічний вантаж здатний нині допомогти розв’язати проблеми Дрогобича і Стебника.

Як завжди гумористом-самоучкою, виявився голова Дрогобицької районної державної адміністрації Михайло Сендак, якого Олексій Радзівєвський свого часу назвав своєю найбільшою помилкою і забув на інавгурації перелічити серед новообраних депутатів Львівської обласної ради. Натомість районний очільник назвав Радзівєвського ... Василем (мабуть, сплутав з губернатором, настільки Партія регіонів в’їлася йому в печінки) й пообіцяв, що Леон Литвин вдруге стане головою районної ради, бо “я так хочу і так буде”. Мабуть, Михайло Дмитрович забули, що голову обирають депутати. З іншого боку, йому стало комфортно працювати з представником “Батьківщини”. Чи не означає це, що Леон Дмитрович пішов “не в ту степь”? Поживемо - побачимо, в тім числі й те, хто справді стане головою Дрогобицької районної ради.

А міський голова і депутати опісля пішли святкувати. Дехто з них, кажуть, святкував аж три дні...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Узбецька мафія в Дрогобичі

Ще на зорі національно-демократичних перетворень у нашій державі лідери Народного Руху України Іван Драч, Дмитро Павличко, В’ячеслав Чорновіл висунули гасло, суть якого зводиться до того, що жидові, москалю, полякові, представникові інших національностей в Україні повинно житися ліпше, ніж на їхній історичній батьківщині. Ось тільки чомусь власне про українця ці недалекоглядні буцімто державні мужі забули.

Це гасло з певними видозмінами і доповненнями живе й нині. Маємо неукраїнського, а здебільшого антиукраїнського президента з маленької літери, який так і не став державним мужем, такий же уряд, який ладен захищати інтереси національної меншини, зокрема, росіян, більше, ніж інтереси корінного населення - українців.

Тому й не слід дивуватися, що на місцях розцвіла ця викривлена національна, а насправді антинаціональна політика, коли українець почувається рабом у власній державі. Якщо ще врахувати корупцію місцевої влади і так званих правоохоронних органів, то матимемо повну картину, чому представники інших національностей не лише вільно себе почувають в Україні, мало не легально займаються рекетом, торгують наркотиками, здійснюють інші злочини, а ще й збиткуються над українцями.

Дрогобич не є виключенням. Упродовж останніх років тут міцно засіла узбецька мафія, і наразі ніхто не може дати їй гідної відсічі.

За попередніми оцінками, а також з джерел у правоохоронних органах, усього в Дрогобичі проживає близько 150 узбеків. Здебільшого вони займаються торгівлею трикотажних виробів. Їх можна побачити біля фонтану в центрі міста, за колишнім кінотеатром “Прометей”, на вулиці Пилипа Орлика, Шолом Алейхема, на площі Малий Ринок, у деяких інших місцях. Як правило, торгують вони без ліцензій і торгових патентів. Міліція й податкова інспекція, м’яко кажучи, закривають на це очі. Пересічний дрогобичанин переконаний, що не обходиться без хабарництва з боку узбеків.

Щоправда, час від часу наших гостей хапають, конфісковують частину товару. Одного разу справа навіть дійшла до суду. Але ... узбекам все повернули, мало не вибачившись перед ними, що даремно їх потурбували.

Нещодавно узбеки жорстоко побили дрогобичанина Євгена Б. Той ввічливо попросив їх посунути стіл, аби не заважали торгувати і йому. Скажімо до слова, що наш земляк - колишній морський піхотинець, але проти декількох узбеків не міг дати собі раду. За його словами, міліціонери спокійно спостерігали, як узбеки його б’ють.

Цирк на дроті продовжився у міському відділі міліції, куди пан Євген звернувся з заявою. На його думку, складалося враження, буцімто узбеки керують міліціонерами. А неформальні лідери узбеків, яких називають Алік і Атабек (один з яких, за попередніми даними, знаходиться в розшуку), відверто заявили Євгенові Б., що їм нічого не буде, ніхто їх звідси не вижене, що вони тут усіх купили.

Інший дрогобичанин, який був свідком цієї бійки і про це заявив у міліції, теж був жорстоко побитий нашими узбецькими “друзями”.

Оцими побиттями узбеки фактично кинули виклик Дрогобичу і новообраній владі. Або вони й далі будуть хазяйнувати в нашому місті, або ми таки наведемо в ньому лад.

Можливі два варіанти розвитку подій. Винні у жорстокому побитті дрогобичан будуть покарані згідно чинного законодавства. Будуть встановлені особи в силових структурах, які, ймовірно, беруть хабарі від узбеків. Самі узбеки змушені будуть виробити ліцензії й патенти на право займатися підприємницькою діяльністю й толерантно ставитимуться до дрогобичан, як гості до господарів. Правоохоронні органи присічуть торгівлю наркотиками й скуповування і перепродаж крадених мобільних телефонів, які здійснюють узбеки.

За іншого варіанту, Євгена Б. та його колегу, який посмів свідчити проти узбеків, самих можуть зробити винними, довести, що це вони самі парканадцять разів ударилися мордою об асфальт, а узбеки в нас білі й пухнасті.

Влада Миколи Гука, яка активно воювала з українськими підприємцями, дивним чином не рухала узбеків. Буцімто націоналіст став інтернаціоналістом?

Я розумію, що новообраний міський голова Олексій Радзівєвський має купу проблем. Зокрема, найближчим часом слід знайти 8 мільйонів гривень для виплати заборгованої зарплати працівникам бюджетної сфери. Як це зробити, коли практично всі дрогобицькі підприємства стоять? Але якщо нова влада не наведе лад з узбеками, не покарає винних, то українські підприємці по-своєму розв'яжуть цю проблему. На тлі загальної пасивності дрогобичан і їхньої боязні все ж є декілька гарячих голів, які здатні покарати узбеків, але за допомогою вже далеко не правових методів. Дрогобич може стати центром міжнародної ворожнечі, і якщо новообрана влада упустить цей момент, коли ще проблему можна розв'язати, то так само швидко зійде з політичної арени, як тріумфально виграла ці вибори.

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

P.S. Минулої п'ятниці львівська “Кобра” конфіскувала частину товару узбеків й відповідні матеріали передала до дрогобицької міліції. Це вже робиться вдруге за останній час. Скільки ще разів “Кобра” має заїжджати до Дрогобича, аби поставити узбеків на місце?

P.P.S. Відомий дрогобицький адвокат відмовився захищати інтереси Євгена Б.

Володимир Фірман «лягає» під Партію Регіонів ?

Минулого четверга, 11 листопада, перебуваючи в Калуші Івано-Франківської області, Президент України Віктор Янукович пообіцяв “повідкручувати голови” тим міським головам, які не дбатимуть про громади. При цьому він мав насамперед тих мерів, які пройшли не від Партії регіонів, на що отримав відповідь від Арсенія Яценюка, який нагадав гарантові Конституції, що народ обрав цих людей...

На цьому тлі вже наступного дня після президентського спіча в Бориславі відбувалась інавгурація новообраної влади. Голова територіальної виборчої комісії Олег Тагаєв, зачитуючи список депутатів, з пафосом називав прізвища тих, які пройшли від “Фронту змін”, і заупокійним голосом, ніби шкодюючи, що так сталося, - тих, хто “посмів” прибитися до влади від інших політичних сил. Нагадаємо, що фронтозмінівців аж 24 з 46, тобто більшість. Та ще й вони мають двох обласних депутатів і свого міського голову.

Володимир Фірман, який на чотири роки перебрався до мерського кабінету, того дня отримав аж дві булави. Спочатку від Василя Чабана, який останні півроку був на чолі влади замість покійного Олега Іваницького. Він привів на сцену вже колишніх заступників, які чемно, мов школяріки, вітали переможця. А потім більш потужну булаву вручив Володимир Копись, перший демократичний голова міської ради Борислава. Виступ його затягнувся, та ще й отця Романа Василюва він назвав мало не агентом Путіна, але це все було сприйнято добродушно: мовляв, чим би дитя не тішилось, лиш би не плакало.

Відтак пішли виступи інших поважних осіб. Зокрема, депутат обласної ради теж фронтозміновець Володимир Голобутовський, якого мешканці Попелів пам'ятають по церковних справах, побажав Володимирові Фірману та його команді другого терміну. А представник обласної державної адміністрації пообіцяв вже цього тижня скерувати до Борислава людей, які би допомогли розібратися в ситуації з житлово-комунальною сферою.

Сам Володимир Фірман зазначив, що за цей час устиг побувати у високих кабінетах у Києві та Львові, був здивований, як там добре знають бориславські справи і всюди почув запевнення в тому, що будуть допомагати.

Ще б пак! Донецькі пацани добре знають, що коїться на місцях. Інша справа - кому допомагати. Коли в Бориславі були при владі нашоукраїнці та представники “Батьківщини” - не дуже поспішали. Не будуть швидко іти назустріч і “Фронту змін”. Хіба би бориславський мер узамін пообіцяв їм щось, особливо пов'язане зі Східницею.

Слід віддати належне Володимирові Фірману. Ще до прийняття присяги за його ініціативою була ліквідована аварія на Грушевського. Щоправда, мало не на дві доби довелося перекрити воду для всього Борислава, але мешканці бодай однієї вулиці нарешті відчували, що значить жити в цивілізованому світі, бо півроку не мали води. До цілодобового водопостачання, що обіцяв Володимир Фірман у своїй програмі, ще далеко, але перший крок, сподіваємося, зроблено. Ремонтні роботи проводилися за рахунок фірм, які належать міському голові та Володимирові Голобутовському. Поки що невідомо, як з бюджету будуть відшкодовувати ці гроші. За цим мала би простежити опозиція.

Але схоже, що її як такої і не буде. За ідеєю, вона мала би гуртуватися навколо Михайла Лазара, який був другим у мерських перегонах. Але його однопартійці від Республіканської християнської партії мають лише п'ять депутатських мандатів. Ще три в Партії захисників Вітчизни, які теж були в опозиційній “Солідарності” минулого скликання. Цього занадто мало. Позиція інших депутатів, очевидно, буде залежати від того,

наскільки явно Володимир Фірман схилитиметься до співпраці з Партією регіонів, пам'ятаючи слова Віктора Януковича про “відкручені голови”...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Молодь у владі: ризики демократії

Депутатами Дрогобицької міської та районної, Бориславської, Трускавецької, Стебницької міських рад стали молоді люди віком 20-30 років. Здебільшого вони представляють “Фронт змін” і “Свободу”.

Омолодження депутатського корпусу може зіграти злий жарт з нерозвинутою демократією на Дрогобиччині. Попри запал і юнацьку завзятість молоді фронтозмінівці й свободівці можуть тупо виконувати накази старших товаришів, які привели їх до влади, й приймати на сесіях потрібні рішення. Будемо мати своєрідний симбіоз комуністів і комсомольців, але вже на вищому витку спіралі розвитку, як і вчить філософія. А оскільки старші товариші далеко від советського мислення не втекли, хоча помилково вважають себе якщо не націоналістами, то патріотами точно, то в депутатському корпусі вповні може запанувати так званий демократичний централізм, на якому будувалися взаємини всередині Компартії. Іншими словами, ніби демократія, але будь добрий виконувати вказівки з центру, себто тих самих старших товаришів.

У більшості випадків виборці голосували не за цих молодих людей, а за бренд політичної сили, яку вони представляють. Звичайно, спрацювали відпрацьовані російсько-жидівськими політтехнологами сценарії: ходити від хати до хати, давати гроші, продукти харчування, ліки й обов'язково літнім людям карточку, на якій був записаний номер партії у бюлетені, прізвища кандидатів на міського голову, депутата обласної ради, депутата міської ради. До речі, так діяли не лише представники, скажімо, “Фронту змін”, а й деяких інших політичних партій, - і теж в окремих моментах досягли успіху. Про підкуп виборців вони, звичайно, не говорять, хоча власне це і є класичний підкуп виборців, неприпустимий в Європі, до якої ми прагнемо.

Молодь здатна продукувати ідеї. Але під кожен гарну ідею потрібні гроші, яких завжди бракує. Звідси можливе доволі швидке розчарування молоді, яка не бачитиме результатів своєї праці не в далекій перспективі, а вже сьогодні. Тому й ходитиме на сесії, бо треба, бо так сказали старші товариші, але без реалізації власних ідей відверто нудьгуватиме.

Зацікавити молоді старші товариші, за власним прикладом, можуть різноманітними перевагами: земельними ділянками, посадами й таким іншим. Тобто знову може повторитися стара картина: прийшов до влади, аби щось урвати. Якщо зараз це говорити молодій людині, вона іронічно посміхатиметься або дасть тобі по пиці: мовляв, я не такий. А що ця ж молода людина скаже через два роки?

Чимало серед молодих депутатів маємо підприємців або тих, хто тимчасово не працює. Виникає логічна підозра, що ці люди прийшли до влади не за ідею, а тому, щоб лобювати власні інтереси. Невже мери й обласні депутати від їхніх політичних сил їм у цьому не допоможуть? Якщо це станеться, матимемо серйозний конфлікт інтересів.

До речі, про ідею. І “Фронт змін”, і тим паче “Свобода” позиціонують себе як національні, навіть націоналістичні сили. Але запитайте у старших товаришів і їхніх молодих побратимів, чи читали вони, скажімо, Степана Бандеру або інших теоретиків націоналізму. Можливо, хтось і читав окремі праці, але цілісного націоналістичного світогляду в них немає. Стихійний націоналізм, як це було на Майдані в Києві й на тисячах майданів в Україні народжується лише під час революційних збурень. Під час мирного розвитку національна ідея йде в пісок.

Мені можуть заперечити, що під час розв'язання каналізаційних проблем національної ідеї не потрібно. Не можу з цим погодитись. Справа в тім, що при розв'язанні цих та інших проблем потрібні національно свідомі люди, не злодії. Скажіть, будь ласка, куди зникли мільйони під час повені в Бориславі 2008 року? А нами ж керували “патріоти” й “націоналісти” з “Нашої України” та “Батьківщини”. Чи не повторять “Фронт змін” і “Свобода”, які прийшли замість них, їхній “подвиг”, як завжди прикриваючись високими і святими для кожного українця словами? А куди ділись мільйони, які буцімто використали на ремонт доріг у Дрогобичі?

До речі, тестом на порядність нової влади для мене особисто буде розслідування махінацій попередньої влади. І справа не в полюванні на відьом, тим більше, що колишні можновладці ганебно програли. Мова йде про справедливість та й, зрештою, про повернення грошей, які вкрай необхідні нинішній владі. Чи й далі будуть відмивати гроші - цього разу для Партії регіонів, яка керує у Львові та Києві?

Як би я хотів помилитись у своїх прогнозах...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Податковий кодекс – «КАТ» для підприємців

У вівторок, 16 листопада, у Стебнику підприємці КП „Ринок „Прикарпаття” та торгового комплексу „Помік”, а також багато приватних магазинів продовжували акцію масового протесту проти прийняття Кабінетом Міністрів України нової редакції Податкового кодексу №7101-1. від 21 вересня 2010 року, розпочату 4 листопада. На дверях торгових точок знову красувався надпис: «Страйк. Тимчасово не працюємо».

Вимога страйкарів, які приєдналися до об'єднаної Всеукраїнської акції протесту підприємців та найманих працівників проти Податкового кодексу, що проходить на Майдані Незалежності у Києві, залишається незмінною: повністю відхилити проект нового Податкового кодексу та почати опрацювання нового, який би враховував зауваження та вимоги власників малого та середнього бізнесу в Україні.

Коментарі:

Олена, підприємець КП „Ринок „Прикарпаття”

- Кодекс ще не ухвалили остаточно, але вже сьогодні уряд зробив черговий крок до знищення малого бізнесу. Незважаючи на свою показову нахабність та впевненість, влада все ж боїться нашого протесту. Вона не ризикнула відразу прийняти Податковий кодекс в цілому, а розтягнула цей процес у часі, ухваливши його спочатку у першому читанні.

Приватний підприємець Наталія, торговий комплекс „Помік”

- Завдяки шкуродерному кодексу сьогодні та завтра буде вже абсолютно неважливо, яка ставка оподаткування встановлена законом, тому що сума податкових платежів буде самовільно „розраховуватись” та вимагатись пересічним податковим інспектором. Це – податкова конфіскація, а не оподаткування.

Отже, Податковий Кодекс Азарова та Тигіпка (відомий серед підприємців під абревіатурою КАТ) – це навіть не ярмо для малого бізнесу, - переконані страйкарі, - а зашморг на шию. - Якщо у ці дні ми побоїмося вийти на акцію протесту, то надалі нам не буде вже чого боятися, бо ми просто не зможемо працювати. „Якщо у ці дні ти сподіваєшся заробити, то в наступні втратиш значно більше. Ти втратиш усе – навіть саму можливість працювати”, - красномовно проголошувало гасло учасників акції масового протесту.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Нардеп Шкіль вважає, що президент Янукович плюнув в обличчя всій нації

«Я пригадую як Іван Драч хвалив Януковича, коли той вручав Шевченківську премію Михайлу Андрусюку за його тритомник про УПА. Драч тоді сказав: президент повинен бути президентом всіх українців. Сьогодні вже всім зрозуміло, що Янукович – не президент українського народу. Янукович – пішак в руках Кремля». Про це заявив народний депутат Андрій Шкіль, коментуючи указ Президента України "Про питання Національної премії України імені Тараса Шевченка".

Як відомо, Віктор Янукович своїм указом викреслив із положення про Національну премію імені Тараса Шевченка пункт, згідно з яким премія може вручатися громадянам за твори, що висвітлюють тему Голодомору 1932-1933 років.

«Цей президентський указ, оприлюднений напередодні скорботних днів вшанування пам'яті мільйонів загиблих українців в результаті більшовицького геноциду – Голодомору 33-го - плювок в лице всій українській нації», - переконаний Шкіль.

На думку нардепа, в цьому проявилась усе совкове, порожнє нутро Януковича, котрий з листочка під час візитів закордонних високопосадовців зачитує написані для нього правильні тези щодо Голодомору, і водночас проводить антиукраїнську, антидержавну політику, глумиться над пам'яттю народу, який обрав його президентом.

«Як бачимо, наш президент просто не може досягнути такі поняття як духовні надбання народу, гуманістичні ідеали, історична пам'ять, національна свідомість і самобутність, котрі є критеріями для присудження Національної премії України в сфері літератури. Якісні художні твори – це могутній важіль впливу на людський світогляд, значно потужніший, аніж будь-яка пропаганда. Тому викресливши із положення про премію твори про Голодомор, Янукович намагається викреслити і страшні сторінки з нашої історії», - каже Шкіль.

На думку «бютівця», Януковичу не вдасться навіть попри вказівки з Кремля вирвати ці сторінки з нашої пам'яті, оскільки, за його словами, Янукович – явище тимчасове, а історична пам'ять і національна свідомість – вічні».

Прес-служба народного депутата України Андрія Шкіля

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Е-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».